

CHIARA PIRODDI

CE SIMT ACUM?

Scurte povești cu animale
despre emoții reale

Ilustrații de
Anna Láng

EDITURA
PRUT

CUPRINS

Introducere4

Bucuria7

Pasărea colibri care voia să fie vultur.....9

Întrecerea delfinilor cu vaporul.....15

Liberă, prin băltoace.....21

Furia27

Răgetul lui Leo.....29

Vivi și nuca îndărătnică.....35

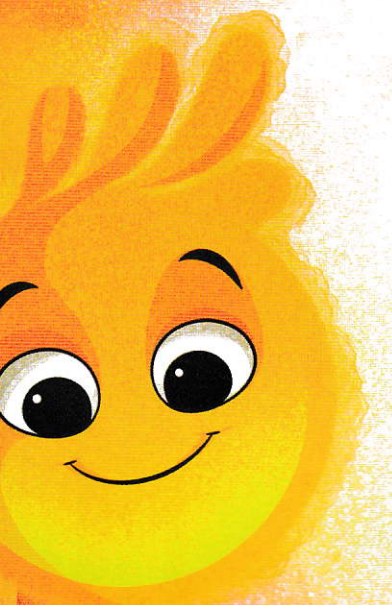
Cursa de viteză.....41

Tristețea.....47

Țepii lui Milo.....49

Marea încercare.....55

Inima lui Zuri.....61

Frica.....67

Pingu și marele salt.....69

Și elefanții se tem.....75

De la încredere la curaj.....81

Surpriza.....87

O surpriză pentru Beto.....89

Drumul spre casă.....95

Un adio drăgălaș.....101

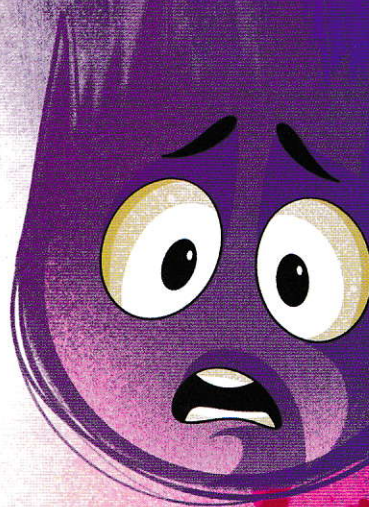
Dezgustul.....107

Alva și balta înșelătoare.....109

Frunza „vicleană”.....115

Roxi și Mefi.....121

Încheiere.....126

Bucuria

Ura, eu sunt prima la rând!

Bine ai venit! Hai să facem cunoștință! Numele meu este Bucuria. Eu sunt emoția cea mai pozitivă și mai luminoasă. Când sosesc eu, simți o mică gâdilitură în burtică, ceea ce te face să zâmbești larg și inima îți bate puțin mai tare.

Sunt sigură că mă cunoști bine. Știi acea senzație pe care o încerci atunci când te distrezi grozav alunecând pe un tobogan? Sau când îți revezi prietena cea mai dragă și vă îmbrățișați strâns? Ori când câștigi un meci de fotbal?

Pun pariu că în acele momente vrei să sari, să țipi, să faci tumbe. Iar eu mă aflu chiar acolo ca să-ți ofer toată această energie. Abia aștept să împărtășesc cu tine poveștile a căror protagonistă sunt, pentru a-ți oferi și mai multe zâmbete!

PASĂREA COLIBRI

care voia să fie vultur

Soarele strălucea sus, pe cer, și un vânt cald, ce venea dinspre mare, clătina frunzele arborilor. Vulturi mari și puternici se înălțau maiestuos în văzduh, trezind admirația tucanilor și a papagalilor. Chiar și micul Paco îi privea visător cum zburau în înaltul cerului. Paco era o pasăre colibri cu pieptul de culoarea smaraldului și aripile pictate în nuanțe de albastru și violet.

Visul său era să poată zbura la fel de sus ca vulturii. Desigur, ar fi fost un efort uriaș pentru o micuță pasăre colibri, dar Paco era atât de hotărât, încât nimic nu putea să-l facă să renunțe la idee.

În după-amiaza aceea, Paco zbură, ca de obicei, printre flori și, cu ciocul său lung și îngust, asemenea unui pai aurit, sorbea dulcele nectar. Acea delicată substanță, bogată în zahăr, îi dădea multă energie. La un moment dat, Paco începu să dea și mai repede din aripi, ridicându-se tot mai sus. Se simțea puternic în încercarea sa de a învinge vântul.

Paco și-a întins aripile și s-a lăsat dus de curent.
Aerul cald i-a zbârlit penele și i-a **gâdilă**t burtica.

Ochișorii îi **străluceau**, iar piciorușele,
pline de **energie**, îi **vibrau** de bucurie.

Un fior plăcut și puternic a trecut prin micul corp al lui Paco,
făcându-l să se lanseze într-o piruetă spectaculoasă.

„**Sunt regele cerului!**”
a exclamat el **bucuros**.

Aripile lui multicolore străluceau în lumina soarelui, iar inima bătea ritmul unui dans minunat. Pădurea întreagă s-a umplut cu bucuria ciripitului său vesel.

Dând din aripi și plutind,
Dând din aripi și plutind,
Paco urca tot mai sus, mult mai sus decât
și-ar fi imaginat vreodată.

Deodată, privi în jos și pădurea i se păru o mică pată verde. În depărtare se vedea oceanul. Paco se gândi că ar fi bine să se îndrepte într-acolo. În acel moment simțea că este în stare să realizeze ce își pusese în gând.

„Mă simt mare și puternic,
asemenea unui vultur”,
se gândi Paco, bucurându-se de acea
plăcută senzație de siguranță din corpul său.

